

R.K. Parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort

Geloofsgemeenschap St Martinus Hoogland

MARTINUSBERICHT

Nr: 6 15 tot en met 28 maart 2020

MEDEDELINGEN

Alle publieke liturgische vieringen op zaterdagavonden en zondagen worden ook in onze parochie tot 31 maart afgelast. Met deze maatregel sluiten de bisschoppen aan bij het recente advies van de overheid en het RIVM.

In verband met de laatste ontwikkelingen rondom het Coronavirus (COVID-19), scherpen de bisschoppen de al eerder genomen maatregelen aan. De bisschoppen begrijpen dat het niet door kunnen gaan van vieringen voor vele parochianen een moeilijk besluit is, maar vragen hierin om begrip en gebed.

Hoogland goes Blackgospel wordt uitgesteld!

In Nederland gelden vanaf donderdag 12 maart 2020 nieuwe maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus. Een van de maatregelen is dat:

Bijeenkomsten met meer dan 100 personen worden in heel Nederland afgelast. Dat geldt ook voor publieke locaties zoals musea, concertzalen, theaters, sportclubs en sportwedstrijden.

Dit betekent dat Stichting Vrienden van St. Martinuskerk Hoogland heeft besloten dat het concert van 21 maart worden verplaatst naar een latere datum.

Uw kaartje blijft geldig en wij houden U op de hoogte via diverse (sociale) media en onze site Hoogland Goes Blackgospel en de site van Stichting Vrienden van St. Martinuskerk Hoogland.

Mocht U vragen hebben dan kunt U die stellen via de site van Stichting Vrienden van St. Martinuskerk Hoogland.

Stichting Vrienden van St. Martinuskerk Hoogland.

info@vriendenvanmartinushoogland.nl

Van de locatieraad en de pastoraatsgroep

Beste parochiaan van de Sint Martinus.

Zoals U weet, is het bestuur van de parochie OLVA voornemens de Heilige Kruiskerk op termijn te gaan sluiten en op zoek te gaan naar een nieuw Eucharistisch Centrum binnen de parochie Onze Lieve Vrouw van Amersfoort

De Sint Martinus komt, evenals een aantal andere kerken in onze parochie, in aanmerking om gekozen te worden tot nieuw Eucharistisch Centrum van OLVA.

Om tot een afgewogen standpunt te kunnen komen, is het nodig om bij alle betrokken parochianen van de Sint Martinus de overwegingen en bedenkingen op te halen over een eventuele transitie naar een Eucharistisch Centrum.

We hebben daarom alle werkgroepen benaderd met het verzoek om over een aantal vragen hierover na te denken en te beantwoorden. We hoopten zo een beeld te krijgen hoe de parochianen van de Sint Martinus hierover denken.

In een gezamenlijke bijeenkomst op 3 maart j.l. in De Pastorie werden de antwoorden op de gestelde vragen met elkaar gedeeld en toegelicht.

Dit leverde een bijzonder mooie avond op, waar zonder uitzondering alle werkgroepen en koren goed vertegenwoordigd waren. Dit is een goed signaal en zegt ons iets over de betrokkenheid bij de kerk. Die zit wel goed in de Sint Martinus, hebben we geconcludeerd; en eigenlijk wisten we dat al.

Dat de betrokkenheid groot is, bleek ook uit de gesprekken, die deze avond werden gevoerd en de opmerkingen en vragen die naar voren werden gebracht.

De Sint Martinus staat in beginsel positief tegenover de opdracht om Eucharistisch Centrum te worden en wil een warm thuis bieden aan de mensen, die met de sluiting van de Heilige Kruiskerk hun kerk verliezen.

Onze geloofsgemeenschap ziet ook voordelen die de Sint Martinus als Eucharistisch Centrum kan bieden, zowel parochiebreed als lokaal.

Gezien de criteria, die gesteld worden aan het Eucharistisch Centrum, concluderen we dat de Sint Martinus geschikt zou kunnen zijn voor deze opdracht.

Er zijn echter wel veel vragen en zorgen. De belangrijkste zijn op het gebied van het gebruik van de kerk en de pastorie buiten de eucharistievieringen om en het bestaansrecht van vieringen onder leiding van parochianen.

Verder zijn er zorgen over mogelijk "strengere regels", die het karakter en identiteit van onze gemeenschap kunnen veranderen.

Wij vinden het van vitaal belang de lokale gemeenschap levendig en herkenbaar te houden door diversiteit en blijvend vernieuwend te zijn.

Daarom vinden wij het uitermate belangrijk vóór definitieve besluitvorming met het OLVA- Bestuur in overleg te gaan over onze vragen en zorgen. Dat is nodig voor voldoende draagvlak binnen onze eigen geloofsgemeenschap. Alléén dan kan onze actieve geloofsgemeenschap effectief worden ingezet voor de toekomst van ons katholieke geloof in heel Amersfoort.

Buiten dat is het voor ons als locatieraad/pastoraatsgroep belangrijk om zo de pijlers van de brug te kunnen zijn tussen OLVA- Bestuur en Martinus geloofsgemeenschap.

Voor vragen kunt u gerust contact opnemen met ons.

Namens de pastoraatsgroep en locatieraad,
Ans Kruisselbrink-Borgonjen M: 06-16521293

ans@kruisselbrink.eu

Veertigdagentijd en Vastenactie

De campagne van Vastenactie 2020 staat in het teken van beroepsonderwijs en ondernemerschap in ontwikkelingslanden. Met een gedegen opleiding zijn mensen beter in staat om een inkomen te verdienen en eventueel een eigen bedrijf te beginnen.

De afgelopen drie jaar volgden al meer dan vierduizend mensen een beroepsopleiding met hulp van Vastenactie. En meer dan tienduizend jongeren kregen basis- of voortgezet onderwijs. Tijdens de Vastenactiecampagne 2020 willen we nog veel meer mensen een steun in de rug geven om hen te helpen een zelfstandig bestaan op te bouwen, zodat ze voor zichzelf en hun familie kunnen zorgen en een rol kunnen spelen in hun gemeenschap.

Met het thema “**Werken aan je toekomst**” draagt Vastenactie bij aan twee duurzame ontwikkelingsdoelen van de Verenigde Naties: goed onderwijs en eerlijk werk voor iedereen.

De projecten die Vastenactie ondersteunt bestaan uit het aanbieden van trainingen, zorg voor onderwijsruimten en het verschaffen van lesmateriaal.

Meer informatie vindt u bij de thematafel achter in de kerk.

Laten wij deze projecten van de Vastenactie steunen door een bijdrage aan de wekelijkse deurcollecte.

Maatregelen Nederlandse bisschoppen vanwege het coronavirus

Nu het virus ook in Nederland is vastgesteld, laten de Nederlandse bisschoppen weten dat met ingang van de zondagsviering van 1 maart het volgende van kracht is in de Nederlandse Kerkprovincie, zolang het virus nog niet onder controle is:

- Tijdens vieringen in parochies en instellingen is het ontvangen van de communie op de tong niet mogelijk;
- De communie kan alleen op de hand worden ontvangen en dient alleen door de celebrant uitgereikt te worden;
- De kelkcommunie is voorbehouden aan de celebrant;
- Kerkgangers geven elkaar bij de vredeswens niet de hand;
- Er wordt geen gebruik gemaakt van wijwater bij binnenkomst en verlaten van de kerk.

De bisschoppen vragen de gelovigen om te bidden voor alle mensen die wereldwijd slachtoffer zijn van het virus en voor allen die patiënten met hun zorg en deskundigheid begeleiden.

(<https://rkliturgie.nl/nieuwsberichten/liturgische-maatregelen-tegen-verspreiding-coronavirus>)

IN MEMORIAM

Memoriam Mien Roest- de Ridder

Ma werd geboren in de polder aan de Lodijk in Hoogland als oudste in het gezin. In die tijd, ging ze te voet met de kinderen uit de buurt van en naar school. De omstandigheden maakten van haar een harde werker die trouw haar taken uitvoerde. De strenge winters en brede weteringen in de polder zorgden voor ijspret en ze leerde er schaatsen. Het was dan ook niet zo gek dat zij Pa, na terugkomst uit de Oost, op de ijsbaan De Maat, leerde kennen. Ze trouwden en gingen wonen in een oude boerderij op de Hamseweg. Daar hadden zij samen hun gelukkigste periode. Waar Pa het huis en de schuren steen voor steen opnieuw opbouwde en de dieren verzorgde, zorgde Ma voor de opgroeiende kinderen, het huishouden en het eten. In de moestuin werden zomers o.a. aardbeien en bonen geplukt. Met de varkens en kippen op de boerderij was er voldoende vlees in de pan. Maandag was wasdag in een wastobbe en een wringer. Vrijdag was visdag; dan kwam de visboer op zijn brommer uit Bunschoten en maakte ze heerlijke paling in boterjus. Zaterdag was een echte werkdag, werden de ramen gelapt, de tuin mooi gemaakt en de hofstee geveegd en aangeharkt, zodat alles er weer netjes uitzag voor het weekend. Op zaterdagavond gingen we naar de kerk en zondags op bezoek bij opa en oma in de Polder of op de Duisterweg. Samen met Pa maakte ze deel uit van de naoorlogse opbouw generatie, er was geen ruimte om te genieten van de weinige vrije tijd. Voor de kinderen was er eenmaal per jaar een uitje, een dagje met een oom mee in de auto naar pretpark Anna's hoeve in Hilversum. Samen gingen zij slechts éénmaal op vakantie; 3 weken

naar familie in Canada. Ma hield van bloemen! Opmerkelijk waren haar orchideeën, die het altijd goed bij haar deden. Zo nu en dan genoot zij van samen een borreltje doen, een Baileys, of bessenjenever. Legendarisch was ze op haar 25- jarige bruiloft, waarbij ze aan het einde van de avond nog steeds wist te melden, dat ze maar één bessen op had. Rekenen was duidelijk niet haar sterkste punt, maar verjaardagen onthouden kon ze als de beste. Ma was een eenvoudig en tevreden mens met zelden een onvertogen woord. De gezelligheid vond ze in kleine dingen, als boodschappen doen bij de Boni. Daar was altijd wel iemand om gezellig mee te kletsen. Achter de oude Singer naaimachine herstelde zij de kleding en zij schroomde niet om de schaar in zojuist nieuw gekochte kleding of schoenen te zetten. Het warme eten was niet haar favoriet. Regelmatig gaf ze aan: “ik ben een broodmens”. Na het overlijden van Pa kwam zij op de Koperhorst wonen. Daar was zij na haar herstel uit het verpleeghuis dicht bij haar kinderen. In de Koperhorst was het altijd feest als de warme maaltijd werd bezorgd; een vies gezicht werd getrokken en een lastige keuze volgde. Tijdens het eten was zij veelvuldig in haar eten aan het prikken en schoof zij opzij wat ze niet lekker vond. Ondanks haar hoge leeftijd besloot zij met Mieke en Jeffry toch nog op bezoek te gaan bij Dick in Madrid. Ook de bruiloft van Mieke en Willem in Noordwijk was voor haar een hele mooie belevenis. Voor ons was het heel fijn dat zij dit nog mocht meemaken. In de Koperhorst was Mieke altijd dichtbij en vond ze het fijn gezamenlijk in de recreatiezaal koffie te drinken. Oud worden is niet eenvoudig, zeker niet als je zicht en gehoor minder worden. Met de van haar bekende non-verbale uitdrukkingen maakte zij haar mening duidelijk. Een pff f , schouders ophalen, of vies gezicht tijdens het eten, waren voor ons veelzeggend. Na dik acht jaar liefdevolle verzorging in De Koperhorst, die wij zien als bonusjaren, is ze na een kort ziekbed afgelopen woensdag ingeslapen.

In liefdevolle herinnering aan Wies Dekkers- Paijens

Wies werd geboren op 17 september 1936 in Beverwijk. Mede door de oorlog had zij geen gemakkelijke jeugd. Na de Mulo werd ze apothekersassistente in Haarlem. Op haar 21e ging zij haar droom invullen en naar de verpleegstersopleiding op Vronesteyn in Voorburg. In januari 1960 kwam zij naar Nijmegen om de kraamopleiding te volgen. Op 27 februari 1960, de zaterdag voor Carnaval, leerden wij elkaar kennen. In mei 1964 zijn wij

getrouwd en gingen in Utrecht wonen. Na de geboorte van ons vierde kind werd de flat te klein en zijn wij verhuisd naar Maarn, waar wij 38 jaar gelukkig hebben gewoond. Mede door de ziekte fibromyalgie zijn we in 2009 naar Hoogland verhuisd, wat een gouden greep bleek te zijn.

Wies was een diepgelovige vrouw. De liefde voor haar kinderen was groot en niets was te veel voor haar. Zij was consequent in de opvoeding. Wies was wars van uiterlijk vertoon, zeer actief, vrolijk, optimistisch en sportief. Zij hield van het leven en was trouw aan familie, vrienden en kennissen.

In 1976, begon zij in Leusden aan de HBO-opleiding tot docente verpleegkunde en was achtereenvolgens docente in het Antonius Ziekenhuis in Utrecht, Bartiméushage in Doorn en de Hogeschool de Horst in Driebergen. Naast haar werk was zij actief in het schoolbestuur in Maarn maar met name ook in de St.

Theresiaparochie waar zij verantwoordelijk was voor de bloemengroep. Zij ging tevens voor in woord- en communievieringen en begrafenissen. Bij vertrek uit Maarn kreeg zij van het bisdom de

Willibrordpenning. Ook in de Sint-Martinusparochie in Hoogland werd ze gastvrouw in de parochie.

Op 29 oktober 2019 werd er bij haar een snel groeiende kwaadaardige tumor in haar hoofd vastgesteld. Hooguit enkele weken tot drie maanden was de uitgesproken verwachting. Voor ons een onverwachte klap. Al gauw kwam de sterke Wies weer naar voren. Niet boos, wel verdrietig, maar vooral dankbaar voor het leven dat wij samen hadden. Direct alles zelf regelen. Maar het proces in haar hoofd ging onverbiddelijk door. Op 22 februari 2020, de zaterdag voor Carnaval, is zij, in bijzijn van mij en onze kinderen, rustig ingeslapen.

Wies is het beste dat mij ooit is overkomen. Het is goed zo.

Theo

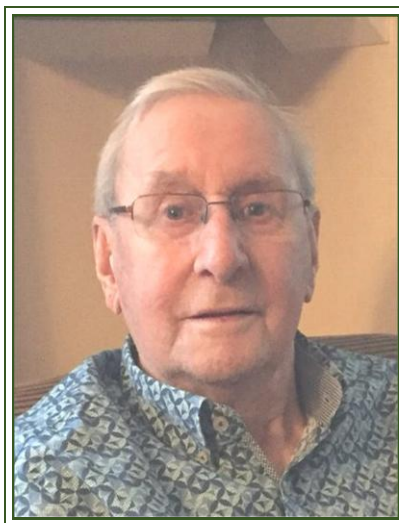
Ter herinnering aan Job Botterblom

Job werd geboren als oudste van zes kinderen in het gezin van Gerrit Botterblom en Antje van den Hoven op de Lodijk. Twee kinderen kwamen al jong te overlijden. Zorgeloos was zijn kindertijd niet. Hij was twaalf jaar toen de oorlog begon. Het gezin werd geëvacueerd naar Edam. In de laatste oorlogsperiode waren er zowel onderduikers als evacués op de boerderij.

In 1956 ontmoette Job zijn

‘mooiste meisje van de wereld’ in Hamersveld. Op 21 mei 1957 trad hij met Riek in het huwelijk.

Er werden zeven kinderen geboren. Er waren in die jaren grote veranderingen op de boerderij. Van melken met de hand naar de melkmachine, van werkpaard naar tractor, van hooi opsteken naar

hooikanon. Job en Riek hadden eerst een gemengd bedrijf met koeien, varkens en kippen.
Later alleen een melkveehouderij.

Job hield van feesten, partijen en gezelligheid bij de kaartclubjes en op zondagochtend in De Kolkrijst. Hij was een mensenmens. Op zijn 60ste heeft hij zijn bedrijf overgedaan aan zijn oudste zoon en ging in de bouw werken. Dat had hij eigenlijk altijd al gewild. Job kwam in die tijd met grote verhalen thuis. Hij heeft veel geklust bij zijn kinderen, verbouwen, tuin spitten, straten, niets was te gek. Had je hem nodig dan was hij er. Ook bij Monuta heeft hij zich vele jaren nuttig gemaakt als drager.

Job vergrootte zijn wereld door met een zoon mee te gaan op zakenreis door Europa. Hij vond het dan fijn om weer thuis te komen bij Riek. Hij beleefde altijd veel plezier aan de bezoeken van de kinderen, klein- en achterkleinkinderen.

Ondanks lichamelijke ongemakken hoorde je hem niet klagen. Hij genoot van alle dingen die hij nog wel kon. Sociale contacten bleven belangrijk voor hem tot zijn laatste dag. Hij vond het moeilijk om te zien hoe Riek steeds meer moest inleveren door de dementie. Het lukte hem steeds beter hiermee om te gaan. Hij was heel blij als zij vrolijk thuis kwam van de zorgboerderij en hem begroette met een dikke zoen. Omdat ze de eerste vergat, kreeg hij vaak nog een tweede zoen van zijn nog altijd 'mooiste meisje van de wereld'.

Familie Botterblom

Opbrengsten collecten week 7, 8, 9 en 10:

16 februari	t.b.v. eigen geloofsgemeenschap	198,86 euro
23 februari	t.b.v. eigen geloofsgemeenschap	140,35 euro
1 maart	t.b.v. eigen geloofsgemeenschap	203,46 euro
1 maart	Deurcollecte t.b.v. vastenactie	146,95 euro

8 maart	t.b.v. eigen geloofsgemeenschap	242,62 euro
8 maart	Deurcollecte t.b.v. vastenactie	203,03 euro

GEBEDS - EN MISINTENTIES

Zondag 15 maart 2020

Jaargedachtenis:

- Herman Morren;
- Peter Tondeur en Aal Tondeur - Hilhorst, Bart en Ellen.

Misintentie:

- Odile Bruggink;
- Carin Eggenkamp;
- Dhr. en mevr. Groen - Van den Tweel;
- Ouders Van den Hengel - Hilhorst en overleden familieleden;
- Jan van 't Klooster, Rita en Annelies;
- Karel Kok en Lies Kok - Abelen;
- Gerardus Antonius Voskuilen en Johanna Antonia Voskuilen van de Grootevheen.

Zondag 22 maart 2020

Jaargedachtenis:

- Wim Hartman;
- Wim Kuijer.

Misintentie:

- Odile Bruggink;
- Antonius Gerbrand Eggenkamp en Antonia Petronella Eggenkamp - van den Tweel;
- Annie Kok - Houdijk;
- Joannes van Middelaar;
- Kees Voorburg.

KOMENDE VIERINGEN:

Week 12

week 14

Zondag 15 maart om 09.30 uur Woord- en communieviering;	Zondag 29 maart om 09.30 uur Woord- en communieviering;
---	---

<p>Voorganger: Pastoraal werker Josephine van Pampus; Zang: Sint Martinuskoor; 3^e zondag 40-dagentijd.</p> <p>Vrijdag 20 maart om 09.00 uur Eucharistieviering; Voorganger: Pastor M. Meneses; Seniorenviering.</p> <p><i>week 13</i></p> <p>Zondag 22 maart om 09.30 uur Woord- en communieviering; Voorganger: Diaken F. Sieraal; Zang: Parochiekoor Hoogland; 4^e zondag 40-dagentijd.</p>	<p>Voorganger: Ans Kruisselbrink en Ad van Dijk; Zang: Sint Martinuskoor; 5^e zondag 40-dagentijd.</p> <p>Vrijdag 3 april om 09.00 uur Gebedsviering; Voorganger: Werkgroep Seniorenviering.</p>
---	---

Red.: secretariaat Kerklaan 22, 3828 EB Hoogland. ☎033-4801223.
 Voor dringende pastorale zorg, buiten de openingstijden secretariaat
 ☎06-57541222 Openingstijden: ma. t/m vr. 09.00 - 12.00 uur. Voor Kerkbalans:
[NL61RABO0123012902](https://www.kerkbalans.nl/NL61RABO0123012902). Voor overige betalingen: [NL36RABO0123000742](https://www.kerkbalans.nl/NL36RABO0123000742) t.n.v.
 Onze Lieve Vrouw Parochie h/o Martinus Locatie Hoogland.
 e-mail voor Martinusbericht: martinus.berichten@gmail.com
 e-mail voor misintenties: martinus.intenties@gmail.com
 e-mail ledenadministratie: centraalsecretariaatOLVA@katholiekamersfoort.nl
 e-mail Secretariaat Martinus en Locatieraad: martinus.locatie@gmail.com
 website: <http://www.katholiekamersfoort.nl/onze-parochie/sint-martinus/>

Het volgende Martinusbericht komt uit op 29 maart. Daarom graag kopij uiterlijk tot donderdag 26 maart 17:00 uur insturen. Misintenties graag tot en met maandag opgeven.